

Zbigniew Martyński

A jak będzie już po wojnie

Przegląd Pruszkowski nr 1, 89-90

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zbigniew Martyński „Gruda”
Zgrupowanie „Gurt”

A jak będzie już po wojnie

A jak będzie już po wojnie,
Będzie miło i spokojnie,
I dostatnio i wygodnie,
I dziewczęta zdejmą spodnie,
I będziemy masło wsuwać,
I nie będą „szafy” fruwać,
Także skończą się wybryki
Zwariowane granatniki...
Będzie Polska z wolą Bożą
Gdzieś od morza aż do morza
A młodzieńcy z „Parasola”
Będą grali wielkie role
W dyplomacji, w rządzie, w sejmie...
Może wspomnień czar cię przejmie
I pamiętnik ten otworzysz,
Okulary na nas włożysz
I przeczytasz tych słów parę,
No i wspomnisz starą wiarę,
Może Ziunia maskę wspomnisz,
Co tak kochał cię ogromnie,
A gdy przyjdą lepsze czasy,
To pojedą chłopcy w lasy,
Będą śpiewać, maszerować,
Będą strzelać, będą bić,
A gdy który w boju padnie
Reszta mu zaśpiewa ładnie

Tę piosenkę, naszą piosenkę, z dawnych dni...
I popłynie pieśń po lesie,
Echo w Polskę ją poniesie
Będą ptaki ją śpiewały,
Będzie wiatr w gałęziach grał,
Będą śniły i marzyły,
By im Pan Bóg z takiej paczki męża dał.

